

Nr 678

Av fröken **Asbrink m. fl.**, angående statsbidraget till frivården inom kriminalvården.

Syftet med dagens kriminalvård är att söka placera in individen i ett ordnat och målinriktat arbets- och samhällsliv. I och med denna målsättning framträder alltmer tydligt nödvändigheten av att tillräckliga ekonomiska och personella resurser ställs till förfogande för kriminalvårdens frivård. Det borde vara självklart för alla hur avgörande det skede är för en individ då denne efter fängelsetiden skall återvända in i det vanliga samhället. Effektiva "utslussnings"-former måste skapas för att eliminera risken för fortsatt social missanpassning och återfall i brott. — Lika viktig är samhällets stödjande verksamhet beträffande dem som ställts under skyddstillsyn. I samband med omvårdnaden om dessa båda kategorier bör givetvis medel ställas till myndigheternas förfogande för effektiva rehabiliteringsåtgärder, eftersom ett återvändande exempelvis till en kriminellt och socialt belastad miljö självfallet innebär uppenbar risk för återfall.

Ett huvudproblem för frivården är dess beroende av de olika kommunernas ekonomiska resurser och medelsanslag. Otillräckligt ekonomiskt stöd från klientens hemkommun hämmar ofta skyddskonsulenternas möjligheter att ta hand om exempelvis dem som behöver placeras i en skyddad miljö på annan ort.

Det är icke rimligt att den enskilda kommunen alltid skall bära huvudparten av den ekonomiska bördan då statens anslag för frivården visar sig otillräckliga. Denna vård gäller f. n. ca 22 000 personer, och frivårdsfallen ökar ständigt i antal. Det är icke heller rimligt att de enskilda klienternas möjligheter till ny start i livet skall bero på kommuntillhörigheten och på kommunernas växlande praxis. För att skapa en rättvis och enhetlig form för frivården bör staten svara för bl. a. ett fast startbidrag per person att utbetalas via skyddskonsulenterna.

Vi får därför hemställa,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t måtte begära förslag till nästa års riksdag att statsbidrag skall utgå — i likhet med de regler som gäller för AMS' verksamhet vid omplacering av arbetskraft — till frivården med ett fast belopp per klient att utbetalas genom skyddskonsulenten.

Stockholm den 24 januari 1969

Eva Asbrink (s)

Thyra Löfqvist (s)

Evert Svensson (s)
i Kungälv